

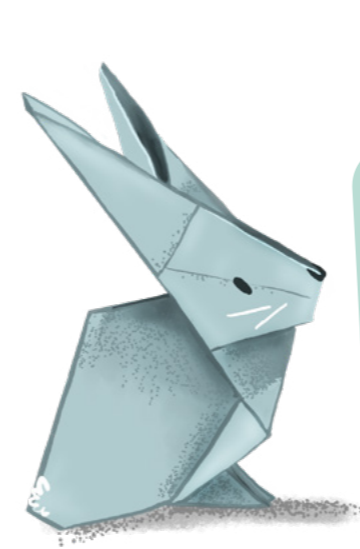
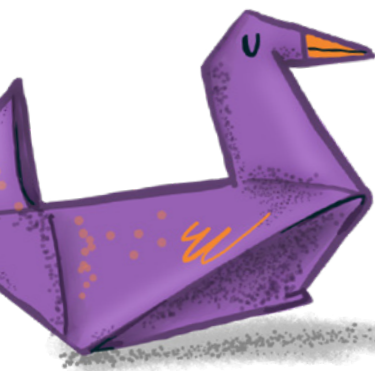

Jane McBride
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Ryan lukkede den sidste kuvert og smilede bredt. Det var snart hans fødselsdag, og han glædede sig meget til at invitere sine venner til sin fest. Mor havde hjulpet ham med at lave invitationer med rumskibe og stjerner. Han var sikker på, at det ville blive den bedste fødselsdag nogensinde.

Den første ven, Ryan gerne ville invitere, var Chad. Chad var virkelig sød, og Ryan havde det altid sjovt sammen med ham. Nogle gange snublede Chad over sine ord, og han var ikke særlig god til sport. Men det var Ryan ligeglad med. Chad var god til andre ting. Han kunne godt lide at lave små origamidyr ved at folde papir. En gang havde han lavet en lille bjørn til Ryan. Den stod på Ryans kommode på hans værelse.

»Hvorfor inviterer du Chad?« spurgte Braden.

Ryan gik over til Chads hus og gav ham en invitation. »Det er til min fødselsdagsfest på lørdag,« sagde han. »Jeg håber, du kan komme!«

Chad smilede stort. »Tak. Jeg ska-skal nok komme.«

Før Ryan gik, viste Chad ham sin nye origami. Han havde hjorte, jordegern, eger og ugler – en hel skov af papirdyr. Det var så sejt!

Dernæst fandt Ryan Ty og Braden hjemme hos Ty. Han gav dem hver en invitation.

»Hvem kommer ellers?« spurgte Ty.

»Jeg inviterer Alex, Matt, Jacob og Chad.«

»Øv,« sagde Braden. »Hvorfor inviterer du Chad? Han er sær.«

Ryan stivnede. »Fordi han er min ven.«

»Men han er altså ikke vores ven,« sagde Ty. »Hvis Chad kommer, så kommer jeg ikke.«

»Heller ikke mig,« sagde Braden.

Ryan gik hjem igen. Han vidste ikke, hvad han skulle gøre. Han vil gerne have, at Ty og Braden kom til hans fest, men han ville også gerne have, at Chad skulle komme.

Da han kom hjem, fortalte han sin mor, hvad der var sket.

»Jeg er ked af at høre, at de har det sådan,« sagde mor. »Det lyder som om, de ikke har givet dem selv mulighed for at lære Chad at kende. Hvad synes du selv, du skal gøre?«

Ryan var stille i lidt tid. Mor og far havde lært ham, at når han havde brug for hjælp, kunne Helligånden vejlede ham. De sagde, at den er som en røst, man kan mærke i sit hjerte.

Ryan bad en stille bøn. *Vor himmelske Fader, hvad skal jeg gøre?*

Når han tænkte på Ty og Braden, blev han nervøs og lidt ked af det. Men når han tænkte på at invitere Chad, blev han rolig og glad. Han vidste, at Helligånden fortalte ham, at det var et godt valg at invitere Chad.

Om lørdagen hjalp Ryan sin far med at sætte spil op, som de kunne spille i baghaven. Mor satte Ryans yndlingsnacks frem; popcorn og saltkringler. En efter en ankom Ryans venner.

Ty og Braden kom ikke. Men Ryan havde det rigtig sjovt med sine andre venner. Chad viste dem endda, hvordan man laver origami. De gik alle hjem med hver sit papirdyr.

Det var virkelig den bedste fødselsdag nogensinde! Ryan var glad og taknemmelig.

Ryan gav Chad en high-five. »Tak fordi du kom!« sagde han. »Jeg er glad for, at vi er venner.«

Chad gengældte smilet. »Det er jeg også.« ●

Hvordan hjalp Helligånden Ryan?

